

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๖

เราแน่ใจว่าคุณไม่ผิด

ก่อนจ้งหัน

พระในวัดเรานี้ยังมีอยู่เป็นจำนวนมาก เวลาครูอาจารย์ไม่อยู่ให้เข้มงวดกวดขันในตัวเอง เช่นเดียวกับครอบครัวเหี้ยมเรื้อนที่พ่อแม่ไม่อยู่ ลูกต้องเข้มงวดกวดขันในการรักษาบ้านเรือนและสมบัติต่างๆ ในครอบครัว นี่เป็นความถูกต้องของลูกที่ดีรักษาสมบัติแทนพ่อแม่ได้อย่างสมบูรณ์ ปลอดภัย สถานที่นี้ก็มีผู้ใหญ่คือครูคืออาจารย์ เราเป็นลูกวัดเท่ากับพ่อแม่กับลูก ให้ต่างคนต่างปฏิบัติหน้าที่ของตน ในเวลาครูอาจารย์ไม่อยู่ยังเป็นเวลาเข้มงวดกวดขันทุกอย่าง เรื่องธรรมเรื่องวินัยนั้นตลอดไม่มีเคลื่อนคลาดไปได้เลย

การปฏิบัติส่วนอื่นส่วนใดก็เหมือนกัน หน้าที่การงานภายในวัดซึ่งเป็นจุดส่วนรวมอย่าให้บกพร่อง การบกพร่องในจุดส่วนรวม เป็นการบกพร่องในส่วนรวมของพระทั้งวัดใช้ไม่ได้เลย ต้องให้มีความเข้มงวดกวดขัน ข้อวัตรปฏิบัติส่วนใดอย่าให้บกพร่อง สิ่งเหล่านั้นบกพร่องก็แสดงไปจากตัวของเร่าว่าบกพร่องไม่มีขึ้นดีเลย จึงต้องปฏิบัติให้เข้มงวดกวดขันลานวัด สถานที่อยู่ที่ใดที่เคยรับผิดชอบให้มีความเข้มงวดกวดขัน รักษาให้เป็นกฎระเบียบเรียบร้อย ทั้งภายในครัวทั้งนอกครัวให้ต่างคนต่างปฏิบัติ ข้อวัตรปฏิบัติบกพร่องไม่สมบูรณ์แบบสำหรับพระทั้งวัด ดูไม่ได้เลย

ข้อวัตรปฏิบัติแสดงออกมาจากใจที่มีสติระมัดระวังรักษาตัว ปัญญาพิจารณาใคร่ครวญต่าง ๆ ในกิจนอกการใน ไม่ให้บกพร่อง ยิ่งเวลาครูบาอาจารย์จากไปนี่ยิ่งจะได้เข้มงวดกวดขันในการภาวนาของเรามากขึ้น ดูหัวใจของเราซึ่งเป็นมหากายก่อเหตุอยู่ที่ตรงนั้นนะ โลก ดิน ฟ้า อากาศ ไม่มีอะไรเป็นเหตุเป็นกลาง หรือว่าเป็นภัยอะไร มันเป็นที่หัวใจของเรา เพราะฉะนั้นจึงต้องมาบวชตัวของเรา ระวังดับภัยที่ตัวของเร่าด้วยธรรมเป็นเครื่องดับไฟคือกิเลสได้เป็นอย่างดี ตั้งแต่พระพุทธเจ้าลงมา เวลานี้เราอยู่ในวัดในวา ครูบาอาจารย์ไม่อยู่ต้องมีความเข้มงวดกวดขันทางความพากความเพียร อย่าคู้้นอย่าชินกับสิ่งใดในโลกนี้ เป็นภัยทั้งนั้น การคู้้นหรือการชินกับสิ่งใดนั้นคือความเป็นภัยต่อตัวเอง ให้ระมัดระวังตลอดเวลา

แล้วครูบาอาจารย์ไม่อยู่ยิ่งเร่งชวนชวนความพากความเพียรทุกเวล่ำเวลา เว้นแต่หลับที่สุดวิสัยด้วยกันเท่านั้น นอกนั้นให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติตนเอง ความเคารพกันนั้นคือ

ความเคารพตัวของเราเอง เราขาดความเคารพตัวของเราก็ขาดความเคารพกัน มีการทะเลาะเบาะแว้งกันได้ นั่นคือคนลืมนิ้ว พระลืมนิ้ว ในเมืองไทยเราก็มีพุทธศาสนาเป็นที่ให้ความร่มเย็นและอบอุ่นแก่พี่น้องชาวพุทธทั่วประเทศ เราก็เป็นพระองค์หนึ่งที่จะให้ความอบอุ่นแก่ตัวเองด้วยข้อวัตรปฏิบัติหลักธรรมหลักวินัย เข้มงวดกวดขันประจำตัว ผลงานที่ได้ขึ้นมาศีลก็บริสุทธิ์ ธรรมตั้งแต่ความสงบร่มเย็นถึงความสว่างไสวเป็นขั้น ๆ ขึ้นไปก็เพิ่มพูนผลรายได้ขึ้นเป็นลำดับ เพราะความระมัดระวัง ความพากเพียรดี ให้พากันจดจำอันนี้เอาไว้

นี่ละเรื่องพระเรานี้ให้ความร่มเย็นแก่โลก อย่าให้เป็นตรงกันข้ามว่าพระให้ความเดือดร้อนแก่ประชาชนและวงศาคณาญาติด้วยกัน ซึ่งเวลานี้กำลังเคลื่อนแล้วในเมืองไทยของเรา เราไม่ได้หาเรื่องหาราวใส่ผู้หนึ่งผู้ใด เราในนามของพระเช่นเดียวกัน ซึ่งควรจะได้ยินได้ฟังจากอรรถจากธรรมของกันและกันแล้วไปแก้ไขตัดแปลง และประพฤติปฏิบัติตัวให้เป็นพระที่ดีนำเคารพกราบไหว้บูชา เป็นขวัญตาขวัญใจและภูมิใจในตัวของเราเอง เช่น ได้รับความยกย่องสรรเสริญให้มีสมณศักดิ์เป็นขั้นนั้นขั้นนี้ อย่าตื่นเต้น อย่าเป็นบ้าจนเกินไป

การตั้งสมณศักดิ์คือยศของพระ ความดีงามของพระ ศักดิ์ศรีของพระ นั้นเพื่อความ เป็นมงคลแก่พระเราเอง แล้วก็ดีแก่ผู้มาส่งเสริมเรา ให้เราตอบรับความส่งเสริม ทั้งสองด้านนี้ไว้ด้วยดี ผู้ให้ก็ให้ด้วยความพอใจ เช่นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ท่านประธานสมณศักดิ์ให้พระ พระก็ให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติตามพระราชประสงค์ของท่าน แล้วปฏิบัติตัวเป็นคนดี เป็นพระมีสมณศักดิ์สูงเท่าไรยิ่งมีความเข้มงวดกวดขันในสมณศักดิ์คือความดีงามของตน ซึ่งได้รับมาจากชั้นสูง ได้แก่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ต้องปฏิบัติตัวให้ดี ประหนึ่งว่าเทิดทูนท่านด้วย แล้วก็เทิดทูนธรรมภายในจิตใจของเราให้ ออกเงย หรือเจริญขึ้นเป็นลำดับ นี่เป็นความถูกต้อง

อย่าเป็นแบบดินเหนียวติดหัว แล้วสัวมถานบุตรคูมาติดหัวเข้าใจว่าตนมีหงอนไป อวดไปอวดเขาด้วยความสกปรกโสภณแบบลืมนิ้ว ลืมนิ้ว อย่างนี้ผิดพระประสงค์ทั้งของ พระพุทธเจ้า ทั้งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ไม่เป็นความถูกต้องดีงามอะไรเลย พระเราเป็นเพศที่ระมัดระวัง เป็นเพศที่สุ่มคัมภีรภาพยิ่งกว่าเพศอื่นใด ในแดนไทยเรานี้คือ พระเท่านั้น พระของพระพุทธเจ้าเป็นพระที่สุ่มคัมภีรภาพ สงฆ์ สรรณ คัจฉามิ ท่าน แสดงออกแง่ใดมุมใดเป็นมงคลแก่โลก เป็นความชุ่มเย็นแก่โลก เราเป็นลูก สงฆ์ สรรณ คัจฉามิ ก็ขอให้ปฏิบัติตัว อย่าลืมนิ้ว ลืมนิ้ว

ตั้งยศถาบรรดาศักดิ์ขึ้นมาเพื่อเป็นการเตือนสติเรา ให้เป็นคนดีโดยลำดับ อย่าไปเป็นคนเลวกลายเป็นดินเหนียวติดหัว แล้วเอาส้วมเอาถ่านมาโปะหัวแล้วว่าตัวมีหงอน แล้วก็พองตัวขึ้น ๆ นี่มันคือพระส้วมพระถ่าน ไม่สมชื่อสมนามว่าเป็นลูกศิษย์ตถาคต ที่ประชาชนเคารพนับถือเลย ให้พากันตั้งอกตั้งใจ เสียหนามเวลานี้เกิดอยู่ในพระเรานั้นละ อย่างลึก ๆ ลับ ๆ นะ พระหน้าด้าน พระหน้าตื้อ พระลืมนื้อลืมตัว พระเห็นแก่ยศแก่ลาภ เห็นแก่ความไต่ความรวบ พระพุทธเจ้าสละแล้วค่อยบวชมา สละภายนอกแล้วบวชมาก็มา สละภายในจนพระทัยบริสุทธิ์สุดยอด และพระสงฆ์สาวกก็เหมือนกัน สละภายนอกแล้ว บวชมาก็มาสละภายในใจ คือกิเลสอยู่ที่จิตใจของตนออกโดยสิ้นเชิง

พวกเราก็เป็นลูกศิษย์ตถาคตบวชมาแล้วมันสละอะไรเวลานี้ ให้ถามตัวเอง มีแต่หากว่านเอาส้วมเอาถ่านมาโดยอาศัยยศถาบรรดาศักดิ์ ยิ่งเขาตั้งให้เป็นเจ้าฟ้าเจ้าคุณด้วยแล้วยิ่งเป็นบ้ำใหญ่พระสมัยปัจจุบันนี้ มีแต่บ้ำเจ้าฟ้าเจ้าคุณ บ้ายศ บ้าลาภ บ้ากวาดบ้ำต้อนเข้ามา ท่านให้เปิดอก พวกนี้กวาดต้อนเข้ามา สร้างความยุ่งเหยิงวุ่นวายให้แก่ศาสนาและประชาชนมากขึ้น คือพวกพระเราที่ลืมนื้อลืมตัวนี้แหละ ขอให้ทุกท่านได้พิจารณา อยู่ที่นี่ก็มียศเหมือนกัน เริ่มต้นก็ยศเป็นพระเป็นเณรขึ้นมา จากนั้นก็มีสมณศักดิ์

ในวัดนี้ก็มี เช่น หลวงตาบัวเป็นเจ้าคุณธรรมบัว นี่เราก็พยายามเทิดทูน พระพุทธศาสนา พระพุทธเจ้า และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ อย่างสุดหัวใจของเรา ส่วนจะผิดพลาดประการใดต้องสุตวิสัยเท่านั้น อยู่ในวิสัยนี้จะปฏิบัติอย่างนี้ตลอดมา ขอให้ทุกๆ ท่านอย่าลืมนื้อลืมตัว ยิ่งครูบาอาจารย์ไม่อยู่ให้เข้มงวดกวาดชั้นในทางความพากความเพียรจะเป็นสิริมงคลแก่เรา ศาสนาของพระพุทธเจ้า คือตลาดแห่งความดีงามทั้งหลาย ตลาดแห่งความสงบร่มเย็น เป็นตลาดแห่งมรรคผลนิพพานทั่วหน้ากัน ในนามพระธรรมว่า อกาลิโก ธรรมเป็นพื้นฐานแห่งความดีงาม ตลอดมรรคผลนิพพาน อยู่ตลอดเวลา ไม่เลือกกาลสถานที่เวล่ำเวลา

เราก็ให้ปฏิบัติตนแบบธรรม อกาลิโก อย่าพลั้งอย่าเผลอหน้าที่การงานที่เป็นความชอบธรรมของเรา ผลรายได้อันดีงามจาก อกาลิโก แห่งธรรมจะแสดงขึ้นภายในจิตใจ ให้มีความสงบร่มเย็นทั่วหน้ากัน นี่หลักใหญ่อยู่ตรงนี้ ศาสนาของพระพุทธเจ้าเดี๋ยวนี้กลายเป็นฐานเหยียบขึ้นของกิเลสแล้วนะ กิเลสนี้ แหม พองเนื้อพองตัวเต็มบ้านเต็มเมืองแล้วเต็มวัดเต็มวา เต็มพระ เต็มเณร เหยียบบรรดเหยียบบรรดจนจะไม่มีเหลือในวงชาวพุทธของเราแล้วเวลานี้ ทั้งพระทั้งฆราวาสเป็นแบบเดียวกัน

เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนั้นเราให้พิจารณาตัวของเรา เพราะอยู่ในวงอันเดียวกันนี้ เป็นพระก็เรองค์หนึ่ง เป็นฆราวาสก็คือประชาชนที่นั่งล้อมกันอยู่นี้ ให้ต่างคนต่างนำไปปฏิบัติตนเอง แก้ไขตนเอง บ้านเมืองจะมีความสงบร่มเย็นขึ้นจากการปฏิบัติตามหลักธรรม หลักศานานี้เท่านั้น ส่วนเราจะหาความสงบร่มเย็นและความดีงามจากกิเลส ตัณหา หาเท่าไรเหมือนพากันไหลลงสู่บึงลางาน มีแต่บุตรแต่คุณเต็มหัวนั้นแหละ เข้าใจทุกคนนะ ต่อไปนี้จะให้พร

หลังจ้งหัน

นี่ก็ตั้งแต่เดินทางจนกระทั่งวันกลับ เราไม่มีเวลาว่างเลย ไปเรื่อย ๆ จะกลับวันที่ ๑๗ นี้ละมัง ๑๗-๑๘ นับแต่วันนี้ พอฉันเสร็จเรียบร้อยแล้ววันนี้ก็ออกเดินทาง วันนี้ค้างพิชญ์โลก วันหลังคงเชียงใหม่ จากนั้นก็ไปที่นั่นที่นี้เรื่อย การช่วยชาติบ้านเมืองไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย เป็นเรื่องที่ใหญ่โตมาก สำคัญที่หัวหน้า หัวหน้าในหน่วยงานใดก็ตาม ถ้าหัวหน้าไม่ดีไม่มีความสามารถ ก็นำบริษัทบริวารและผลของงานไปไม่ตลอด คิดดูซิอย่างที่ว่านี้ อำเภอเพ็ญก็มีนายอำเภอ หัวหน้าแล้วนั้น ในหมู่บ้านก็เป็นผู้ใหญ่บ้าน ขึ้นไปก็เป็นกำนัน เป็นนายอำเภอ ถึงผู้ว่าฯ มีแต่เรื่องผู้นำๆ ทั้งนั้น ถ้าจะให้ถูกต้องเป็นความชอบธรรม ผู้ที่จะเป็นผู้นำแต่ละรายๆ ต้องได้ถูกคัดเลือกมาเป็นที่แน่ใจของผู้คัดเลือกเรียบร้อยแล้ว จึงจะมาเป็นหัวหน้าได้ เป็นผู้นำได้ นั้นไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย

ถ้าเอามาสู่มีสู่หม้าก็มาพบบ้านพามืองให้จ่ม ไม่ใช่พาให้พื่นฟู พาให้จ่ม ยิ่งเป็นผู้นำของคนทั้งประเทศด้วยแล้วยิ่งเป็นของสำคัญมาก ผู้นำนั้นไม่ได้มอบอำนาจให้แล้ว อำนาจก็อยู่กับผู้นำ ที่นี้อำนาจทางกฎหมายก็เป็นความเจริญรุ่งเรืองแน่นอนหนามั่นคง แต่ถ้ากฎหมายแทรกเข้าไปแล้ว อำนาจนั้นเป็นอำนาจของมหาโจร ปล้นบ้านปล้นเมืองปล้นประเทศได้อย่างง่ายดาย มันเป็นอย่างนั้นนะ จึงต้องได้คัดเลือกพิจารณา

คำว่ากฎหมายนี้เป็นกฎแห่งความถูกต้องดีงาม นำออกมาจากธรรมมาเป็นกฎหมาย ส่วนกฎหมายนี้มันเป็นภัยของอรรถของธรรม มันจะแทรกเข้าไป พอกฎหมายแทรกเข้าไปบ้านเมืองแตกกระจัดกระจาย มันกินบ้านกินเมือง กินทุกแห่งทุกมุม การงานแผนกต่างๆ มีหัวหน้ามากน้อยกินตลอด อย่างน้อยคิดเปอร์เซ็นต์ๆ ไปเรื่อย กินจนไม่มีตับมีปอดอะไรเหลือ นี่คือหัวหน้าที่จอมปลอม หัวหน้าที่รักษากฎหมายไม่ใช่รักษากฎหมายนะ มันเป็นอย่างนี้ ให้คนเป็นทาสมันได้ทั้งนั้นแหละ จึงต้องได้คัดเลือกกันเต็ม

เม็ดเต็มหน่วย รวมแล้วเรียกว่าคัดเลือกผู้นำผู้เป็นหัวหน้า ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย เป็นเรื่องใหญ่โตมากที่สุดทีเดียว

อันนี้นำคนทั้งประเทศ หัวใจของคนทั้งประเทศก็อยู่กับหัวหน้า ๆ ถ้าหัวหน้าดีทุกสิ่งทุกอย่างก็ดีไปตาม ๆ กันหมด ตลอดถึงจิตใจของประชาชนดีไปตาม ๆ มีความเคารพนับถือเชื่อฟังปฏิบัติตาม ถ้าไม่มีความเคารพนับถือเพราะหัวหน้ารักษากฎหมาย เอากฎหมายมาใช้ บ้านเมืองก็ระส่ำระสายคนระเห่ระร้อน มองดูเจ้านายของตัวเหมือนมองดูยักษ์ดูผี ดูกันไม่ได้ บ้านเมืองจมได้ นั้นเป็นอย่างนั้นนะ เมื่อชาวบ้านต่างคนต่างแตกต่างแยกตั้งแต่หัวหน้าลงมา เข้ากันไม่ติดแล้ว มันก็ไม่ใช่เนื้อเป็นหนังเป็นชิ้นเป็นอัน แดกกระจาย ล่มจมได้ ผู้นำจึงสำคัญ

ยิ่งทางศาสนาด้วยแล้วยิ่งสำคัญมากที่สุด สำหรับพุทธศาสนาเราแล้วไม่มีอะไรเลยละที่จะบกพร่อง ให้ประชาชนชาวโลกได้ดำเนินดีเตียน ไม่มี แต่การดีเตียนด้วยอารมณ์ นั้นมีได้ด้วยกัน คืออารมณ์ไม่ชอบใจก็ดีเตียน ถ้าอารมณ์ชอบใจก็ชมเชยสรรเสริญด้วยความไม่เป็นอรรถเป็นธรรม ถ้าความเป็นอรรถเป็นธรรมแล้วพระพุทธเจ้านี้สัตว์โลกกราบราบเลย ไม่มีใครคัดค้านได้เลย เพราะธรรมเป็นธรรมที่บริสุทธิ์ที่สุดส่วน ผู้นำธรรมนั้นออกมาสั่งสอนโลกก็คือ สงฆ์ ธรรม์ คจฺจามิ พระสงฆ์สาวกก็เป็นผู้บริสุทธิ์ พระพุทธเจ้าบริสุทธิ์ พระสงฆ์สาวกบริสุทธิ์ การปฏิบัติความเคลื่อนไหวทุกแห่งทุกมุมเป็นความสะอาดบริสุทธิ์ เป็นสิริมงคลแก่ผู้ได้เห็น ได้ยิน ได้ฟังทั่วหน้ากัน มันผิดกันไปหมด

ครั้งต่อมาเมื่อมีธนบัตรจริงแล้วธนบัตรปลอมมันก็แทรกเข้าไป ๆ ธนบัตรปลอมไปตรงไหนก็ไปเรื่อยเลยละ ธนบัตรจริงก็เลยเดือดร้อน คนดีก็เลยเดือดร้อนคนชั่วทำลายนั้น สำหรับพุทธศาสนาเราเวลานี้กำลังแปรออกเป็นธนบัตรปลอมมากเวลานี้ทั่วดินแดนธนบัตรจริงนี้หาได้ยากมากที่สุดทีเดียว ธนบัตรปลอมนี้เต็มบ้านเต็มเมือง เต็มทุกแห่งทุกหนบรรดาชาวพุทธ ล้วนแล้วแต่ถือธนบัตรปลอมออกมาทั้งไพล่มาข้างหลัง ทั้งออกข้างหน้า มันเป็นอย่างนั้นนะ ที่ต่อต้านมากก็ออกข้างหน้า ใครยังไม่ตื่นก็อยู่ข้างหลัง แอบกันอยู่กินกัน กลืนกันอยู่อย่างนั้นละ ว่าคอร์ปชั่นรับแซ่ไหนอะไร ก็คือสัวมคือถาน ความสกปรกของการกระทำแห่งบุคคลแต่ละคน ๆ นั้นแหละ ที่ทำความชั่วช้าลามกเสียหายแก่ชาติบ้านเมือง

พุทธศาสนาถ้าต่างคนต่างนำไปปฏิบัติ แม้ชาวบ้านชาวเมืองก็พูดกันรู้เรื่อง เข้ากันได้สนิท สามัคคีกรรยาครอบครัวเหี้ยเรือนต่างคนต่างมีธรรมครองใจด้วยกัน สามัคคีกรรยาไม่ค่อยได้ทะเลาะกัน ครอบครัวเหี้ยเรือนแน่นหนามั่นคง บ้านนั้นต่างคนต่างมีธรรมมีธรรม

ปกครองกันง่าย หัวหน้าที่ดี ลูกบ้านก็ดี จนกระทั่งนายอำเภอ ผู้ว่าฯ ดีไปเรื่อย ๆ ลูกน้องทั้งหลายก็ดีเป็นชั้น ๆ กันไป ก็ดีไปเรื่อย ๆ เย็นไป ถ้าหัวหน้าเสียเสียอย่างเดียวละอะเทอะไปหมด เหมือนอย่างศาลาลงนี้ฝนตกแล้วตรงกลางละชิ มันสาดไปหมดเลย หาที่พักที่อยู่ไม่ได้ จุดกลางมันคือจุดใหญ่

ผู้ใหญ่อยู่จุดกลางทำลายไปได้หมด ฝนตกมานี้ร้อนศาลาลงนี้อยู่ไม่ได้ ถ้ามันร้อนเป็นมุมชอกแซกสักเล็กน้อยนั้นคือผู้น้อยทำความเสียหายไม่ค่อยมากนัก ไม่เหมือนผู้ใหญ่ทำความเสียหาย ซึ่งเป็นเหมือนฝนเทกระจาดลงมาบนหลังคา หลังคาไม่ดี ก็พังกันหมดคนอยู่ไม่ได้เลย เวลานี้ก็ไหลเข้ามาทางเรื่องการนำของทางชาติทางศาสนา ทางศาสนาก็เราเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย โดยไม่มีใครมาบีบบังคับเราให้เป็นผู้นำ เป็นความพอใจของเราเอง จะเรียกว่าสมัครหรือไม่สมัครก็ได้ มันเป็นอันดับสองไปแล้วสมัคร ความพอใจด้วยความเมตตาเป็นอันดับหนึ่ง ที่มองดูมันจะดูไม่ได้แล้วจะทำยังไง มองไปที่ไหน ๆ ก็มีแต่ตีบตันอันตู่ ๆ รอบด้าน เดี่ยวก็รอบบ้านรอบเมือง ไปไหนมันก็เป็นแบบนั้น ๆ สุดท้ายก็ได้ออกมาช่วยเติมกำลัง จะตีบตันอันตู่หรือไม่อันท่านทั้งหลายก็พิจารณาเอา

ก่อนที่จะมานำพี่น้องทั้งหลายนี้เราเชื่อในความบริสุทธิ์ใจของเรา สมบัติเงินทองพี่น้องทั้งหลายนำมาบริจาคนี้จำนวนน้อยเมื่อไร แต่กกระจัดกระจายออกไปเป็นสถานที่ปลูกสร้างต่าง ๆ สงเคราะห์สงหาของคนทั่วประเทศไทย มีแต่สมบัติของพี่น้องทั้งหลายนำมาบริจาคโดยผ่านหลวงตาแต่ผู้เดียว แล้วปัจจัยที่หลวงตารับไว้จากท่านทั้งหลายไม่เคยมีความรัวไหลแตกซิมไปไหนเลย เราเก็บหอมรอมริบทุกบาททุกสตางค์ เชื่อได้ขนาดนั้น เพราะอำนาจความเมตตาที่มีน้ำหนักเกินกว่าที่จะมาหิบบอนนั้นหิบบอนนี้ ไม่สนใจ อะไรที่จะเป็นประโยชน์แก่โลกสงสารมากน้อยเฉลี่ยออก ๆ นับแต่ทองคำลงมา ไม่ปรากฏ

ทองคำก็ดี ดอลลาร์ก็ดี เข้าสู่คลังหลวง อันนี้ร้อยเปอร์เซ็นต์ เข้าร้อยเปอร์เซ็นต์ ส่วนเงินสดที่ควรซื้อทองคำเข้าคลังหลวงก็เข้า ไม่ได้มากก็เข้า เงินสดเราซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงเพียง ๒ พันกว่าล้านเท่านั้น นอกนั้นออกช่วยชาติทั้งหมด เป็นคนทุกชั้นคนจน คนเจ็บไข้ได้ป่วย สถานสงเคราะห์ โรงร่ำโรงเรียน โรงพยาบาล ที่ราชการต่าง ๆ เต็มไปหมดทั่วประเทศไทย กระจายออกไปอย่างนี้ ไม่ได้เข้าพุงของหลวงตา หลวงตาพอทุกอย่างไม่ได้เอาอะไรเลยจากโลกสงสาร ในสามแดนโลกธาตุนี้เราปล่อยหมดโดยสิ้นเชิง ไม่มีอะไรเหลืออยู่ภายในใจพอที่จะทำเราให้เสียไป ด้วยความทุจริตต่าง ๆ อย่างนี้เรียกว่าไม่มี เราช่วยโลกด้วยความบริสุทธิ์ใจ เราเชื่อเรา เพราะฉะนั้นการตำหนิติเตียน ใครมีปากก็ว่ากันไป แต่ไม่หนีความจริง ความจริงเป็นยังไงต้องเป็นอย่างนั้น เราก็คือความจริงของเราด้วย

ความบริสุทธิ์เรื่อยมา ตั้งแต่ต้นจนกระทั่งบัดนี้ เรายังจะเป็นอย่างนี้ไปตลอดจนกระทั่งเรา ยุติการช่วยชาติบ้านเมืองของเรา

เวลานี้ผลแห่งการช่วยชาติด้วยความสุจริตยุติธรรมของเรา ทองคำก็ได้ ๘ ตันกว่า แล้ว ๘ พันกว่ากิโล ดอลลาร์ก็ได้ ๘ ล้านกว่าแล้ว จวนจะถึง ๑๐ ล้าน ทองคำที่กำหนดจะให้ได้ ๑๐ ตัน เวลานี้ก็ได้ ๘ ตันกว่าแล้ว สำหรับเงินสดนั้นตั้งที่เรียนให้ทราบแล้ว ไม่มีเหลือมาตลอด หหมดๆ บางครั้งยังได้ติดหนี้เขาอีก คนมีจะไปติดหนี้เขาทำไม นี่ก็คือความจนในสมบัติ แต่น้ำใจไม่ได้จน ควรติดหนี้เอาไว้ก่อน เพราะความจำเป็นนี้ท่วมท้น มีน้ำหนักมากกว่าการติดหนี้ เลยต้องสละทางหนี้ออกเป็นการติดหนี้ไป เอาของนั้นมาส่วนมากที่เราติดหนี้ก็เกี่ยวกับเรื่องโรงพยาบาล อย่างอื่นไม่เคยติด

สร้างตึกไม่ทราบว่าจะลืบๆ หรือก็ร้อยหลังแหละไม่เคยติด เพราะเราคำนวณเรียบร้อยแล้ว ตึกหลังนี้ประมาณเท่าไร เราพยายามหาเงินมาเจียดไว้ๆ จ่ายเป็นงวดๆ แต่ละแห่งๆ จ่ายเป็นงวดไม่ได้จ่ายพร้อมกัน ถ้าพร้อมกันตูมเดียวเราไม่มีเงิน ติดหนี้จมเลย แต่เราทำด้วยความคำนวณอย่างนั้น แล้วก็ผ่านมาได้สบายๆ ไม่มีอะไรติดหนี้ แต่สำหรับโรงพยาบาลนี้ติดบ่อย เพราะเครื่องมือแพทย์นั้นละสำคัญ คือมันแบบจะเอ่กันเลย เจอกันจ้งๆ ปัจจุบัน เครื่องมือแพทย์เครื่องนี้มีความจำเป็นต่อคนไข้มากน้อยเพียงไร ขาดเครื่องมือแพทย์อันนี้ แน่ะ ที่นี้เมื่อขาดแล้วคนไข้ทั้งหมดก็หมดหวัง หมอก้าวไม่ออกเพราะไม่มีเครื่องมือพาก้าว แน่ะ

นี่ละเรามาคำนึงคำนวณถึงความเจ็บไข้ได้ป่วยของบุคคลซึ่งมีจำนวนมาก กับเครื่องมืออันนี้ แล้วเราก็มาคำนวณถึงเรื่องหนี้สินของเราที่ว่าเงินเราไม่พอ เงินเราไม่พอนี้ ซึ่งพอที่จะถูกละไปได้อยู่ แต่ปล่อยคนให้หมดหวังไปทั่วดินแดนเพราะไม่มีเครื่องมือนี้ มันเป็นไปได้ ต้องหมุนเข้ามาหาอันนี้ กะความจำเป็นของคนไข้มากกว่าความจำเป็นของการติดหนี้หรือไม่ติดหนี้ ตกลงก็สละทางนี้ เอา ติดหนี้ติดไป สั่งเครื่องมือมา มีบ่อยๆ นี้เรายอมรับว่ามีบ่อย เพราะเงินเราหาไม่ทัน มีมากก็แทนเขาปั๊บๆ ไปเลย แล้วก็มาเรื่อยผู้ขอไม่เว้นแต่ละวัน บางวันสองรายสามรายก็มี ก็ไม่ทราบเราจะหาเงินมาจากไหน นี่ละที่มันติดหนี้ติดสินเพราะหาไม่ทัน

ความจำเป็นที่มาขอมาอาศัยเรานี้มันท่วมท้นๆ สุดท้ายมันก็ติดหนี้ได้อย่างนี้ เราได้ช่วยขนาดนั้น เราไม่มีอำนาจวาสนากว้างขวางอะไรแหละ แต่เราเชื่อในหัวใจของเราด้วยความเมตตาและความบริสุทธิ์ต่อโลก เราจึงนำตัวของเรามาออกช่วยพี่น้องทั้งหลายเรื่อยมาจนกระทั่งบัดนี้ เวลานี้ก็ค่อยๆ กระทั่งขึ้นมากมาย สมบัติเงินทองข้าวของที่แต่ก่อนจนจะไม่

มีสมบัติติดเนื้อติดตัวในประเทศของเรา เฉพาะอย่างยิ่งคลังหลวงของเราจะไม่มีเหลือ จะจมนทั้งประเทศ ถ้าคลังหลวงหมดไปแล้วคนทั้งประเทศไม่มีความหมาย จมไปหมดเลย แต่ที่นี่พื้นชั้นมาคลังหลวง ก็ได้ใช้หนี้ใช้สินของเขาที่เขาจะกำอย่างແຫລกทั้งประเทศ ก็ได้ผ่านพ้นมาเรียบร้อยแล้ว

เงินคงคลังนั้นก็ยังมีตั้งหลายหมื่นล้านเวลานี้นะ เงินทางอื่นๆ ก็มี ทองคำเราก็หนุนเข้ามาๆ ดอลลาร์ของเรามีเพียงเท่านี้ก็กำลังอันใหญ่หลวงของคนทั้งชาติ ที่หัวใจจจดจ่ออยู่ที่คลังหลวง เงินเหล่านี้ก็ไปอยู่ในคลังหลวง ก็รู้สึกว่ามันเพิ่มขึ้นมา จากนั้นก็พื้นจิตใจของประชาชนทั่วประเทศที่เราแนะนำสั่งสอนเรื่อยมา ตั้งแต่ออกประกาศสอนธรรมนำพี่น้องทั้งหลายช่วยชาติบ้านเมืองของตน ไปที่ไหนซอกแซกซิกแซ็ก เทศน์ไปหมด เวลานี้ก็เป็นเวลา ๖ ปีที่เทศน์ไม่หยุดไม่หย่อนเลย เป็นเวลาร่วม ๖ ปีแล้ว เทศน์หมดเลยทั่วประเทศไทยเรา นอกจากนั้นยังออกอินเตอร์เน็ตทางเมืองนอก เขาได้ฟังพร้อมกันในเวลาในสหรัฐอเมริกา เป็นต้น เขาฟังอยู่ในขณะเดียวกันนี้เราพูดอยู่นี้

การเทศน์ว่าการสอนศีลสอนธรรมให้มนุษย์ ซึ่งเป็นชาวพุทธด้วยกัน ให้พอรู้เรื่องราวบ้าง สมบัติอันนี้ล้ำค่านะ สมบัติคือธรรมเข้าสู่ภายในใจ จะทำทุกสิ่งทุกอย่างให้คงเส้นคงวาหนาแน่นมั่นคงขึ้นเป็นลำดับได้ เพราะจิตใจได้รับอรรถธรรมเข้าสนับสนุน ให้เป็นจิตใจที่มีเหตุมีผลมีการรักษาตัว การปฏิบัติหน้าที่การงานด้วยศีลด้วยธรรม มีเหตุมีผลประจำใจ ไม่เสียไปอย่างง่ายดาย นี่ละศีลธรรมที่เข้าสู่ใจจึงเป็นประโยชน์อันใหญ่หลวง

เราจะครองบ้านครองเมืองอยู่ได้ต้องอาศัยศีลธรรม เพียงสมบัติช่วยไม่ได้นะ สมบัติกองเท่าภูเขา คนไม่มีศีลธรรมเสียอย่างเดียว ก็เท่ากับเอาไฟไปจ่อในภูเขาภูคนั้นไหม้พริบเดียว ยังเหลือแต่เถาเถาถ่าน ความชั่วนั้นละมันไปสังหารสมบัติ กองขนาดไหนไม่มีความหมาย เพราะไม่มีธรรม ถ้ามีธรรม สมบัติเงินทองมากน้อยนั้นเอามาทำประโยชน์ได้ทั่วประเทศเขตแดน มันสำคัญอยู่ที่หัวใจของผู้เป็นเจ้าของ เพราะเหตุนี้จึงได้แนะนำสั่งสอนทางด้านอรรถธรรมไปโดยลำดับลำดับไม่เคยปล่อยวาง

ทั้งสอง สมบัติภายนอกได้แก่วัตถุสิ่งของ นำเข้าสู่คลังหลวง แล้วนำบุญเข้ามาสู่ใจของเรา สมบัติอันที่สอง ก็คือธรรมล้วนๆ ธรรมสมบัติเข้าสู่ใจของเรา ได้ยินได้ฟังอรรถธรรมแล้วนำไปปฏิบัติแก้ไขตัดแปลงตนเอง จะค่อยดีวันดีคืนขึ้นไป สุดท้ายก็ดีหมดทั้งตัวที่นี้จะอะไรก็แน่นอนหนามันคงไปตามๆ กันหมด เพราะเหตุผลเป็นรั้วกัน เป็นกำแพงอันใหญ่หลวงรักษาไว้ไม่ให้รั่วไหลแตกซิมไปในทางที่ไม่ดี ก็ดีขึ้นไปเรื่อยๆ เราก็เทศน์เต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้วได้ ๕-๖ ปีนี้ นี่เฉพาะที่เทศน์สอนประชาชนทั่วประเทศในการนำชาติคราวนี้ แต่

ที่เราเทศน์มาแต่ก่อนนั้นไม่นับแหละ ได้ ๕๐ กว่าปีแล้วเทศน์สอนประชาชน เฉพาะอย่างยิ่งพระเถรเทศน์สอนมากที่สุด จากนั้นก็จึงได้ออกช่วยพี่น้องชาวไทยเราเป็นการเปิดเผยในการเทศน์ว่าการ สำนวนเทศน์การเทศน์ของเราก็รู้สึกว่าเป็นประเทศไทยจะนับเป็นอันดับหนึ่งได้แล้ว หรือใครเก่งกว่านี้จะเอามาแข่งก็ได้ หลวงตาบ้วยอมยกธงขาวให้เลย ว่าใครที่เทศน์มากยิ่งขึ้นกว่าเราไม่มี

ถ้าว่าเทศน์ก็ออกทั่วประเทศ ตั้งแต่เริ่มมีเทศมา ๒๕๐๔-๒๕๐๕ นี้เทศเริ่มออก ส่วนเทศน์ปากเปล่ามาตั้งแต่ ๒๔๙๓-๒๔๙๔ ที่เทศน์อยู่ในป่าในเขาไม่นับ จนกระทั่งมาถึง ๒๕๐๐ มาสร้างวัด จึงเริ่มขยายออกมา การเทศน์ว่าการก็ขยายกว้างขวางออกไปตั้งแต่ โฉนมาจนกระทั่งถึง ๒๕๕๐ ที่นี้ก็เริ่มออกช่วยพี่น้องทั้งหลายอย่างเปิดเผย เทศน์ว่าการ ทุกแห่งหนตำบลหมู่บ้านทั่วประเทศจนกระทั่งบัดนี้ เราเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้ามากแล้วเวลานี้ เราทนเอา เพราะเราไม่ได้เอาอะไรจากพี่น้องทั้งหลายนะ ที่หามาที่ทั้งหมดวางั้นเลย ไม่มีชิ้นส่วนที่เราจะเอามาเป็นของเราเราไม่มี แต่ความตะเกียกตะกายติดดินนี้คือเราเป็นอันดับหนึ่ง

ถึงขนาดที่ว่าไปที่ไหนคนเขาอาจจะพูดดูถูกเหยียดหยามเราก็ได้ ทั้งๆ ที่เราหาความเป็นมามหากรรมมาแก่พี่น้องชาวไทยเรา แต่เขากลัวว่าเป็นคนกวนบ้านกวนเมือง ไปหาหาหาสืบทาเงินหาทองทุกอย่างกับชาวบ้านชาวเมือง เขาก็จนจะตายอยู่แล้ว หลวงตาองค์นี้ยังไปหาเคาะบ้านเคาะเรือน ขอบ้าบาทลืบบาทอยู่ตลอดเวลา หลวงตาองค์นี้เรียกว่า กวนบ้านกวนเมืองมาก เขาอาจพูดอย่างนี้ก็ได้ ไม่มีจำนวนน้อยนะ จะมีจำนวนมาก แต่ทั้งนั้นเป็นเรื่องของปากเขา ความจริงเป็นเรื่องของเราที่ทำต่อประเทศชาติบ้านเมือง ถ้าเราจะยกสักหน่อยก็ยังคงพอได้ เราก็แน่ใจว่าไม่ผิด

ถ้าไม่มีศาสนาเข้าช่วยแล้ว ชาติบ้านเมืองของเรานี้อาจจมไปแล้วโดยไม่สงสัย นี้ก็เพราะศาสนา เพราะชาติ ทั้งสองด้านเข้าช่วยกัน ทางด้านนั้นทางชาติตั้งนายกใหม่ขึ้นมา อุ่มชาติบ้านเมืองอย่างโจ่งแจ้งชัดเจน นายคนนี้ท่านทั้งหลายให้ดูหน้าไว้ชัดๆ นะ อย่าดูผิวๆ เฝินๆ บ้านเมืองไม่ใช่บ้านเมืองหมาขี้เรื้อน พอจะเห็นนายกซึ่งเป็นคนดีเป็นหมาขี้เรื้อนไป เราหาคนดีจากเราไม่ได้ เรายังอยากหาคนอื่นเป็นคนดี เมื่อเราไม่สามารถเป็นผู้ใหญ่ เป็นนายกได้ เราให้หาคนดีมาเป็นนายก

เวลานี้บ้านเมืองเราเป็นยังไง มีความเจริญรุ่งเรือง ไปที่ไหนเหมือนโมทนาสาธุการ ชาติใหญ่ๆ โตๆ ที่เขาเยอหยิ่งมาตั้งแต่ก่อน เดี่ยวนี้กลายเป็นมิตรเป็นสหายของชาติไทยเราแล้ว เพราะชาติไทยเรานายกเราเป็นคนดี แม้แต่สัตว์ดีเจ้าของก็ยังรัก เด็กดีผู้ใหญ่ก็

รัก สัตว์ดีคนเราก็รัก อันนี้เป็นคนดีทำไมคนทั้งประเทศซึ่งต้องอาศัยผู้ใหญ่อยู่แล้วจะไม่รักผู้ใหญ่ มีอย่างเหรอ จึงขอฝากคำเหล่านี้ไว้สำหรับพี่น้องทั้งหลาย เวลาหลวงตาบัวตายไปแล้ว พุดให้สนใจ เมื่อหลวงตาบัวตายไปแล้ว ถ้าสมมุติว่านายกคนดีเรานี้ได้เป็นนายกอีกคนหนึ่งให้ไปหย่อน ๕ บัตรนะ ๑ บัตรไม่พอไม่สนใจ หรือเอาร้อยบัตร เราพอใจด้วยนะ

เราแน่ใจว่าเราดูคนไม่ผิด เพราะดูด้วยธรรม เราไม่ได้ดูด้วยสุขเอาเผากิน โหมกโชโลกนะ เห็นแก่หน้าแก่ตา ลูกหน้าปะจุมูกเราไม่มี ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก ดีบอกว่าดี นี่ก็ดีทั่วหน้ากันแล้ว เมืองนอกเมืองนาตาเขาอยู่เมืองนอก ตาเมืองไทยเราอยู่กับคนไทยอยู่กับนายกของไทยเรา ทำไมจะไม่เห็นนายกว่าเป็นคนดีหรือไม่ดีประการใดบ้าง แล้วทำไมถึงปล่อยให้คนอื่นเขามาชมเชยนายกของเราว่าเป็นคนดี ๆ เราเป็นยังไง หรือเป็นกบเผ่ากอบัวอยู่เหรอ หรือเป็นมดไต่ตอมผลไม้ พอสุขเขาเอาไปกินเจียบ มดเราเลยเชื่อช้อย่างนั้นเหรอ พิจารณาซิ แล้วก็ช่วยบ้านช่วยเมืองขึ้นมาเวลานี้ เห็นอย่างเด่นชัด สิ่งที่เราไม่เคยรู้เคยเห็นก็ได้เห็น

อ้าว ยกตัวอย่างให้เห็นชัด ๆ พี่น้องทั้งหลายปฏิเสธ ถ้าว่าไม่ดีเอาหลวงตาบัวไปเข้าคุก อย่าให้มีวันออก หลวงตาบัวนี้พุดผิด ยกตัวอย่างเช่น เอาในเมืองไทยใกล้ ๆ นี้แหละ ตั้งแต่ปู่ย่าตายายเรา ยางพาราพาแระอะไรก็ไม่รู้แหละ โคตรพ่อโคตรแม่เราไม่เคยมียาง แต่เราอยากพุดตามเหตุผลเราก็พุด แต่ก่อน(ราคารับซื้อกิโลกรัมละ) ๑๗-๑๘ บาท ดิ้นล้มดินตายแทบเป็นแทบตาย กินดับกินปอดกันไม่หยุดไม่ถอย นี่เวลานี้นายกเราขึ้นมาขึ้นฟัดขึ้นไปเห็นใหม่ เวลานี้ขึ้นถึง(กิโลกรัมละ) ๕๔ บาท โนนฟังซิ เคยมีไหม นี่พุดเล่นหรือพุดจริง พุดหลอกหรือพุดความจริงให้ท่านทั้งหลายฟัง ตั้งแต่ ๑๗-๑๘ บาทมันกำลังจะตายจะจมอยู่แล้ว พอนายกเข้ามาก็ย่นขึ้น อย่างน้อย ๓๐ บาทว้างั้น แล้วเวลานี้เป็นยังไง ถึง ๕๔ บาทแล้ว ดีหรือไม่ดี หรือหลวงตาบัวหาเรื่อง ท่านทั้งหลายหาแต่ของจริง ระวังนะจะจมด้วยของจริงนะ ถ้าไม่ยอมรับคำพุดที่ออกมาอย่างสุดหัวใจด้วยความจริงอย่างนี้แล้วมันจะจมนะ นี่เราเอาตัวอย่างชัด ๆ อย่างนี้

เมืองไทยเราต่อไปจะเป็นเจ้าของสมบัติอันนี้แหละ ยาง เมืองอื่น ๆ ไม่มี มีแต่สองสามประเทศนี้ นี่ก็นายกเรา เห็นใหม่แต่ก่อนใครไปจับ ใครก็มีมือเหมือนกันไม่เห็นจับ มันหาแต่จับเอาตับเอาปอดคนมาสะแตกเท่านั้นเข้าใจเหรอ จับเอาเงินเอาทองมาให้พี่น้องชาวไทยไม่เห็นจับ นี่นายกเราจับเอามาตั้งแต่เริ่มต้น(ท่านรับประกันที่ ๓๐ บาท) นั่นเห็นใหม่ขึ้นปั๊บปั๊บรับประกัน ๓๐ บาท ชายไม่ออกให้มาหาท่าน ท่านจะซื้อเอาหมด นั่น เดียวนี้เป็นยังไง ๕๔ บาทฟังซินะ ท่านทั้งหลายดูเอา เมืองเหล่านี้พวกยางไม่มีมากนะ มีสองสามเมือง

ท่านก็จับมือพวกเดียวกัน ให้หนาแน่นขึ้นมา เป็นเจ้าของสมบัติอันนี้ ต้องตั้งราคาขึ้น เท่านั้น ๆ ใครไม่ซื้ออย่ามาซื้อ ของเขาไม่มีเขาต้องซื้อใช้ไหมล่ะ เราเป็นเจ้าของ เรามีสมบัติ เป็นเจ้าของเราเป็นใหญ่เจ้าของ ไม่พอขายเราไม่ขาย สุดท้ายเขาก็ต้องซื้อ เดียวนี้ฟาดขึ้นไป ๕๔ บาทกิโลเดียว เห็นไหมล่ะ

นี่ไปหาที่ไหน เอ้า ถ้าว่าหลวงตาบัวพูดโอ้อวดอวด หลวงตาบัวไม่เคยโอ้อวดมาแต่ไหน แต่ไร พูดตามหลักความจริงทั้งนั้น นี่ละเราจะหาที่ไหน ต่อไปเมืองไทยเรานี่จะเป็นเมือง เจ้าของสมบัติยาง เพราะที่อื่นไม่มี แล้วก็จับมือก็นายกเป็นผู้จับมาให้ด้วย มาจับมือกันทั้ง ๒-๓ ประเทศที่มียางด้วยกัน เอ้า พูดเป็นเสียงเดียวกันเลย เป็นเจ้าของสมบัติด้วยกัน ไม่เอาไรเอาเปรียบกัน ซื้อขายเท่าไรราคาเท่ากัน ๆ จับมือปั๊บเซ็นปั๊งบอเลยเห็นไหมล่ะ นี่เรา เป็นเจ้าของสมบัติทั้ง ๓-๔ ชาติด้วยกัน ไม่มีที่ไหนที่อื่นละ เรื่องยางนะ มีอยู่เท่านี้ ทางนี้ เป็นเจ้าของเต็มเหนี่ยว

เพราะฉะนั้นจึงตั้งราคาไว้พอเหมาะสมพอดี ไม่ให้เหลือวิสัย ไม่เอาไรเอาเปรียบผู้ใด ตั้งไว้พอเหมาะสมพอดีกับสินค้าทั้งหลายที่เขาตั้งกันอย่างไรบ้าง ท่านก็ตั้งแบบนั้นเหมือนกัน ก็พอเหมาะสมพอดี เวลาเงินไหลมาเข้ามาสู่สวนยางพี่น้องชาวไทยเราน้อยเมื่อไหร่ ภาคใต้ เป็นที่ ๑ ภาคใต้ได้รับสมบัติเงินทองข้าวของจากยางนี้เด่นกว่าใครทั้งหมดเลย จากใคร ถ้าไม่ใช่จากนายทักซิณ นายทักซิณก็ตามเราไม่เห็นเราก็บอกไม่เห็น เราไม่รู้เราก็บอกเราไม่รู้ นายทักซิณเราเห็นทั้งตัวนายทักซิณด้วย แต่ไม่เห็นไปเอาอย่างยื่นใส่มือเขาเท่านั้น เราเห็นนายทักซิณด้วย แล้วเรื่องราวทั้งหลายนี้ก็กระจายมาด้วยเป็นคำสัตย์คำจริงด้วยโกหกไม่ลง เราจึงเอาเรื่องความจริงนี้มาพูด นี่ต่อไปเมืองไทยเราก็กินสวนยางนี้เป็นแก่นละ เพราะเมืองไทยนี้ต่อไปนี้จะปลูกยาง เนื่องจากต้นไม้อะไรที่ปลูกนี้มันเป็นไม้ล้มลุก เช่น อ้อย อย่างนี้ไม่กี่ปี มันหมดสภาพ แล้วมันก็จะต้องเอายางมาปลูก เอายางมาปลูก แล้วยางนี้ก็ปลูกเป็นสมบัติใหญ่ ขึ้นมาแทน นี่ละต่อไปเมืองไทยเราจะเป็นเมืองสวนยางนะ

นี่เรากักรักษาระดับอันดีนี้เอาไว้ ด้วยความสามัคคีซึ่งกันและกัน แล้วเมืองไทยเราจะเป็นเมืองสมบัติเมืองหนึ่ง นี่เราพูดหลวงตาไม่เคยเป็นพ่อค้าพ่อขายอะไรเลย ก็พูดไปอย่างนั้นละ หรือว่าจะไม้ก็ไม้ ไม้ไปอย่างนั้นละเราก็ดูจะว่ายังไง ความจริงมียังไงเราก็ดูอย่างนั้น เมืองไทยเราจะเป็นเมืองสมบัติแห่งยางนะ ต่อไปนี้จะปลูกกันหมดละแถวนี้ เพราะเหตุไร เพราะไม้ล้มลุกตายไปหมดแล้วจะเอาอะไรมาปลูก ก็ต้องเอายางมาปลูก ยางก็ผลิตสมบัติเงินทองข้าวของขึ้นมาให้ทั่วประเทศไทย นี่ใครเป็นคนริเริ่มขึ้นมาให้เมืองไทยได้อ้าปากได้

เวลานี้ เฉพาะอย่างยิ่งภาคใต้เป็นที่ ๑ มีสวนยางมากที่สุดแล้วเวลานี้ใครจะไปยืมยืมแจ่มใสได้มากกว่าภาคใต้ในท่ามกลางแห่งความจนของคนทั้งประเทศ

ภาคใต้ได้ยืมเวลานี้ ๕๔ บาท ต่อกิโล ซึ่งมียางมากมาย จึงเด่นกว่าเพื่อนในภาคใต้เรา ถ้าได้รับความยืมแจ่มใสภาคใต้เราเป็นภาคที่ ๑ ที่ได้รับเป็นอันดับ ๑ ต่อจากนั้นก็พวกลูกเต้าหลานเหลนของภาคใต้เกี่ยวกับยาง ก็จะค่อยได้ไปตาม ๆ กันนั่นแหละเข้าใจหรือ นี่เห็นชัด ๆ อย่างนี้ว่าไง อย่างอื่นอย่างใดก็ค่อยดีขึ้น ๆ เป็นลำดับลำดับที่นายกนี้ก่อความฉิบหายวายปวงแก่ชาติไทยของเรา เรายังไม่เคยเห็นตั้งแต่ตั้งเป็นนายกมานี้ นายกอื่น ๆ เราไม่เห็นแต่เราก็ทราบ มันกินดับกินปอดประชาชนสักเท่าไรเราทราบมาโดยลำดับ ทุกยุคของรัฐบาลที่มาตั้ง เรื่องราวลูกศิษย์ของเรามีอยู่ในกระทรวง ๆ เรื่องราวดีชั่วอะไรเขาก็จะมาเล่าให้ฟัง ๆ ส่วนมากเขาจะเล่าตั้งแต่เรื่องความชั่ว เขาเป็นคนดีเขาตำหนิคนชั่ว แล้วก็มาเล่าให้ในฐานะว่าครูอาจารย์เป็นที่ไว้ใจได้ เราก็เก็บเข้าลิ้นชัก ๆ มันจึงทราบได้ทุกแห่งทุกหน กระทรวงไหนที่ลูกศิษย์ของเราไม่มี ไม่มีเลย มีทุกกระทรวง เล่าเรื่องได้ขึ้นมาเล่าละเอียดลออไม่มีใครกินพวกนี้นะ วงราชการซึ่งเป็นคนดีดูคนชั่วในวงราชการเดียวกัน มันดูได้อย่างถนัดชัดเจน มาเล่าให้เราฟังเข้าลิ้นชัก ๆ ๆ เรื่อยมา

นี่ละถ้าว่าเห็นว่าได้ยินก็ได้ยินมาเรื่อย ๆ อย่างนี้ แต่ที่มาเด่นสุดทำยก็คือนี่ละดังที่เห็นนี่ละ ทั้งจะจมทั้งจะขึ้นในระยะนี้ ในระยะ ๔-๕ ปี มานี้ แล้วนี่เราก็ได้เห็นชาติไทยของเรา ดวงชะตาของชาติไทยเรายังดี ยังมีคนดีมาครองชาติบ้านเมือง มาจุดมาลากชาติบ้านเมืองของเราได้ ได้นายกขึ้นมาขึ้นก็ฟื้นขึ้นโดยลำดับ ศาสนาเราก็มีอยู่แล้ว ก็นำศาสนา มาช่วยกันสนับสนุน และบ้านเมืองของเราเวลานี้ฟื้นฟูขึ้นมากขนาดไหน ฟื้นฟูทั้งหลายให้พากันอนุโมทนาสาธุการเอานะ

โยม สาธุ

หลวงตา เราหาคนดี เราได้แล้วอย่าปล่อยมือ นะ หาคนดี ถ้าหาพวกมากัดดับกัดปอดไม่หามันก็ได้ มันมาแอบเลียแข้งเลียขาเหมือนหมาเข้าใจไหม ทางนี้ก็ เอ้า ให้มันแล้วหมดแล้วดับไม่มีเหลือเข้าใจไหม มันมาเลียแข้งเลียขาเลียนั่นเลียนี้ เอ้า ฟาดแล้วดับครึ่งดับแล้ว นี่ไม่เลียใคร นายกคนนี้ไม่เลียใคร ดีไม่ตีเอาของตัวออก คิดดูซิว่า ยางถ้าขายไม่ได้ ผมจะประกัน รับประกันเลย กิโลละ ๓๐ บาท ผมจะรับซื้อทั้งหมดเห็นไหมละ นั่น ใครมากล้าพูดอย่างนี้ได้ แล้วนายกคนนี้ก็ล้าแล้วพูดแล้วนี้ได้ยินแล้ว เป็นความหลอกหรือพิจารณาซิ นี่ประกันชาติไทยของเรา คนไม่มีแก่ใจจริง ๆ สละตัวจริง ๆ เพื่อชาติจะพูดคำ

นี้ออกไม่ได้เลย ถึงสละตัวเลย เอ้า ผมจะรับซื้อทั้งหมด นั้น เราอยากได้ยีนมันไม่ได้ยีน มัน
ฟังมาได้ยีนก็บอกฟังมาได้ยีน เข้าใจไหมล่ะพวกนี้

นี่จะให้ต่างคนต่างออกสำหรับพยายามนะ คนดีให้รู้ว่าเป็นคนดี เจ็บ ๆ ปวดแล้วให้เข็ด
นะ อย่าฝืนอีกนะ พอเจ็บปวดแล้วเอาไม้มาตีมันเข้าไปอีก เอาไฟเผาเข้าไปอีกตายเลยเข้าใจ
ไหม นี่เรียกว่ามันไม่เข็ดไม่หลาบ เจ็บแล้วไม่เข็ดไม่หลาบ ปวดแล้วไม่เข็ดไม่หลาบ ตาย
เลยพวกนี้นะ เอาละพอ

ชมการถ่ายทอดสดทั่วโลกทุกวัน ได้ที่
www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th